

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoE/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418206696
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4418206696.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej vo veci výkonu rozhodnutia v prospech oprávneného: Z. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/X, XXX XX M. M., proti povinnej: L. N. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX S. C., o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletou H. Z. Y.u, nar. XX.XX.XXXX, zastúpenou kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7Em/4/2018-125 zo dňa 10.10.2019 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie) napadnutým uznesením č. k. 7Em/4/2018-125 zo dňa 10.10.2019 uložil povinnej pokutu vo výške 300 eur, ktorú je povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Nové Zámky do piatich dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 395 ods. 1, 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), § 102 ods. 1, 2, 3, § 103 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), čl. 3 ods. 1, čl. 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že oprávnený maloletého dieťaťa sa návrhom podaným dňa 21.11.2018 domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletým dieťaťom. Svoj návrh odôvodnil tým, že právoplatným a vykonateľným rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoP/39/2018-363 zo dňa 03.10.2018 bol zmenený rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11P/92/2016-279 zo dňa 11.05.2018 v časti týkajúcej sa úpravy styku s maloletým dieťaťom, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14.11.2018 tak, že otec je oprávnený stykať sa s maloletou H. každú párnú sobotu v kalendárnom roku v čase od 09.00 hod. do 18.00 hod., každý kalendárny rok počas letných školských prázdnin v mesiaci júl od prvého pondelka v mesiaci júl od 09.00 hod. do nasledujúcej nedele do 18.00 hod., v mesiaci august od prvého pondelka v mesiaci od 09.00 hod. do nasledujúcej nedele do 18.00 hod., počas veľkonočných sviatkov každý párnny rok na Veľký piatok od 09.00 hod. do Veľkonočnej nedele do 18.00 hod., počas vianočných sviatkov každý nepárnny rok od 24.12. od 09.00 hod. do 26.12. do 18.00 hod. s tým, že v stanovený čas si otec príde pre maloletú pred byt matky, ktorá mu maloletú na styk riadne pripraví a odovzdá a otec matke dieťa vráti v stanovenom termíne pred bytom matky. Podľa návrhu oprávneného povinná si však svoju povinnosť neplní a nerešpektuje rozhodnutie súdu. Matka zámerne zmarí stretnutia s maloletou dcérou, správanie matky nekorešponduje so záujmom maloletej. Mal za to, že dcéra opäť iba verbalizuje slová matky, pretože je pod matkiným psychickým nátlakom a citovým vydieraním. Matka namiesto toho, aby v zmysle rozsudku dcéru pripravila aj po psychickej stránke robí pravý opak. Správa sa k dcére ako k svojmu majetku a demonštruje svoju silu, nedbajúc na to, že ohrozuje zdravý psychický vývin dieťaťa.

2. Povinnej bola zo strany súdu dňa 21.08.2019 zaslaná výzva na plnenie práv a povinností podľa právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, ktorú si prevzala dňa 08.10.2019. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že matka nerešpektovala a doposiaľ nerešpektuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu, v časti týkajúcej sa úpravy styku, a to rozsudkom Krajského súdu Nitra č. k. 5CoP/39/2018-363 zo dňa 03.10.2018, a to aj napriek výzve na plnenie práv a povinností podľa právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, ktorá jej bola zaslaná dňa 21.08.2019 a prevzala si ju dňa 08.10.2019. V danom prípade súd uložil matke pre nerešpektovanie súdneho rozhodnutia, ktoré upravuje styk s maloletým dieťaťom pokutu, a to vo výške 300 eur, keďže ide o prvýkrát uloženú pokutu matke v takomto prípade.

3. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie povinná, ktorá navrhla napadnuté uznesenie zrušiť v celom rozsahu súdom prvej inštancie, alternatívne predložiť vec odvolaciemu súdu, ktorý napadnuté uznesenie zruší. Podané odvolanie odôvodnila s odkazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Namietala nesprávne právne posúdenie veci. Od podania návrhu styk oprávneného s maloletou H. prebiehal riadne bez jej prítomnosti. Oprávnený poukázal na styk počas letných prázdnin, avšak z pohovoru s maloletou zo dňa 15.07.2019 vyplýva, že oprávnený nežiadal, aby u neho maloletá Lujza prespala, akceptoval vôľu maloletého dieťaťa. Podľa jej názoru sa oprávnený núteným výkonom rozhodnutia len snaží o to, aby povinnej ublížil. Svedčí o tom i skutočnosť, že oprávnený podal trestné oznámenie na pracovníčky ÚPVSaR za korupciu.

4. K odvolaniu povinnej doručil súdu vyjadrenie kolízny opatrovník zdôrazňujúc, že je v záujme maloletej H. a jej vyváženého osobnostného vývinu zabezpečiť vo výchove dieťaťa, ktorá je v rodinnom prostredí matky, podporu jej vzťahu k otcovi. Povinnosťou matky, ktorá má maloleté dieťa v osobnej starostlivosti je okrem iného aj to, aby so zreteľom na záujem maloletého dieťaťa vytvárala priaznivé podmienky na styk druhého rodiča, a to najmä vedením maloletého dieťaťa k správne vzťahu k tomuto rodičovi.

5. K odvolaniu matky doručil súdu vyjadrenie oprávnený uvádzajúc, že podané odvolanie obsahuje klamstvá a všeobecné frázy, ktoré nekorešponujú s realitou. Poukázal na správy OZ Tenenet týkajúce sa postoja matky k uskutočňovaniu styku otca s maloletou H.. Stanovenú výšku sankcie považoval za vysokú a výchovný účel by splnila i sankcia vo výške 50 eur. V prípade ďalšieho nerešpektovania súdneho rozhodnutia by však mal súd konať okamžite.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65, § 66 CMP) dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 od. 1 CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd pri rozhodovaní mal na zreteli najmä nižšie citované zákonné ustanovenia:

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

8. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

9. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

10. Podľa čl. 1 CMP, súd postupuje v konaní v súlade s ochranou verejného záujmu a práv zaručených zákonom a prihliada na dobré mravy. Oprávnenia niekoho iného ako účastníka konania vyplývajúce zo zabezpečenia ochrany verejného záujmu upraví zákon.

11. Podľa čl. 2 CMP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi vyjadrené a chránené.

12. Podľa čl. 4 CMP, súd aplikuje a interpretuje právo rovnako vo vzťahu ku všetkým účastníkom konania. Ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho najlepšom záujme a ak je to vhodné, informuje dieťa o všetkých podstatných otázkach týkajúcich sa priebehu konania a veci samej. Ak je účastníkom konania osoba so zdravotným postihnutím, zabezpečí súd účinný prístup k spravodlivosti na rovnakom základe s ostatnými účastníkmi konania.

13. Podľa § 1 CMP, podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

14. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

16. Podľa § 373 CMP, na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

17. Podľa § 376 ods. 1, 2 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.

18. Podľa § 382 ods. 1 CMP, ak výzva súdu na dobrovoľné splnenie povinnosti zostane bezvýsledná, súd môže uložiť povinnému pokutu do 1.000 eur.

19. Podľa § 382 ods. 2 CMP, pokutu možno uložiť aj opakovane za každé porušenie povinnosti vyplývajúcej z rozhodnutia.

20. Výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí je konaním vo veciach starostlivosti súdu o maloletých. Z hľadiska realizácie ochrany práv maloletých je zrejmé, že vykonávacie konanie je ovládané princípom oficiality a konanie možno začať na návrh, ale aj bez návrhu (z úradnej povinnosti). Samotný priebeh vykonávacieho konania je reprezentovaný dvoma základnými štádiami, ktoré sú z aspektu realizácie postupu súdu určujúce. Prvé štádium sa realizuje pred nariadením výkonu rozhodnutia a plní predovšetkým prevenčnú úlohu vo vzťahu k následnému postupu súdu. Táto fáza je pre efektívnosť výkonu obligatórna a súd ju uskutočňuje vydaním písomnej výzvy, ktorú adresuje tomu, kto sa odmieta podrobiť rozhodnutiu súdu o výchove dieťaťa a o úprave styku, prípadne schválenej dohode o úprave výkonu rodičovských práv a povinností. Obsahom je výzva na plnenie povinností vyplývajúcich z rozhodnutia a tiež poučenie o možných následkoch neplnenia povinností. Zákon však v tomto štádiu vykonávacieho konania predpokladá súčinnosť súdu s príslušnými orgánmi obce, orgánu sociálnoprávnej ochrany a sociálnej kurately so zameraním na výchovné pôsobenie na povinného a dobrovoľné plnenie povinností, aby k nariadeniu výkonu rozhodnutia nemuselo v konečnom dôsledku dôjsť. Druhé štádium vykonávacieho konania je viazané na bezúspešnosť výzvy sudcu na dobrovoľné sa podrobenie povinného rozhodnutiu súdu o výchove alebo styku s maloletým dieťaťom. Jednou zo zákonných možností je, že súd ukladá osobe, ktorá sa odmieta podrobiť vykonateľnému rozhodnutiu pokuty, ktoré možno ukladať aj opakovane.

21. Podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa

musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). Rozhodnutie súdu s jeho argumentáciou v odôvodnení má obsahovať súvislosti, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, a v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé.“ (I. ÚS 243/07, I. ÚS 402/08). Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia, pričom štruktúra odôvodnenia súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v zákone.

22. Odôvodnenie rozhodnutia súdu musí teda obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia a súd sa musí vyrovnávať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s odkazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale aj náležitým právnym zhodnotením. Ak rozhodnutie takéto odôvodnenie neobsahuje, potom je nezrozumiteľné, nepreskúmateľné a dochádza ním k porušeniu procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v civilnom konaní. Dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 46 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Nepreskúmateľnosť, či arbitrárnosť súdneho rozhodnutia bráni jeho vecnému preskúmaniu v odvolacom konaní; konvalidácia tohto nedostatku súdom vyššej inštancie vo väčšine prípadov neprichádza do úvahy najmä z hľadiska zachovania princípu dvojinstančnosti konania. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia patrí medzi vady konania v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, keď súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožní strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva (konkrétne právo účinne sa brániť proti rozhodnutiu súdu) v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia môže byť tiež dôvodom na zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

23. V predmetnom konaní sa oprávnený domáhal výkonu rozhodnutia rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoP/39/2018-363 zo dňa 03.10.2018, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11P/92/2016-279 zo dňa 11.05.2018 v časti týkajúcej sa úpravy styku s maloletým dieťaťom, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14.11.2018. V zmysle tohto rozsudku bol styk upravený tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou H. Karolyn Džalajovou každú párnú sobotu v kalendárnom roku v čase od 09.00 hod. do 18.00 hod., každý kalendárny rok počas letných školských prázdnin v mesiaci júl od prvého pondelka v mesiaci júl od 09.00 hod. do nasledujúcej nedele do 18.00 hod., v mesiaci august od prvého pondelka v mesiaci od 09.00 hod. do nasledujúcej nedele do 18.00 hod., počas veľkonočných sviatkov každý párný rok na Veľký piatok od 09.00 hod. do Veľkonočnej nedele do 18.00 hod., počas vianočných sviatkov každý nepárny rok od 24.12. od 09.00 hod. do 26.12. do 18.00 hod. s tým, že v stanovený čas si otec príde pre maloletú pred byt matky, ktorá mu maloletú na styk riadne pripraví a odovzdá a otec matke dieťa vráti v stanovenom termíne pred bytom matky. Tým dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16P/123/2011-103 zo dňa 21.05.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoP/46/2012-152 zo dňa 26.10.2012 v časti výroku o úprave styku. Návrh na výkon rozhodnutia oprávnený dôvodil tým, že povinná ako matka maloletej H. nerešpektuje realizáciu styku nariadenú súdnym rozhodnutím a marí styk oprávneného s maloletým dieťaťom. Dňa 21.08.2019 bola povinnej doručená písomná výzva súdu na plnenie práv a povinností s tým, aby sa dobrovoľne podrobila právoplatnému rozhodnutiu a rešpektovala úpravu styku otca s maloletým dieťaťom a zároveň bola súdom upozornená na následky nepodrobenia sa súdnemu rozhodnutiu. Uvedenú výzvu povinná prevzala dňa 08.10.2019. Následne prvoinštančný súd po tom, čo zisťoval a skúmal, či povinná uvedenú výzvu poslúchla, vydal napadnuté uznesenie, ktorým uložil matke maloletého dieťaťa ako povinnej osobe pokutu vo výške 300 eur za nerešpektovanie súdneho rozhodnutia, ktoré upravuje styk oprávneného s maloletým dieťaťom. Proti tomuto rozhodnutiu súdu podala povinná odvolanie, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania.

24. Odvolací súd po vzhľadnutí odvolaním napadnutého uznesenia, predtým ako ho mohol z právneho hľadiska preskúmať, konštatuje, že toto rozhodnutie súdu prvej inštancie pre absenciu dostatočného a presvedčivého odôvodnenia nie je preskúmateľné, pričom takýmto postupom súdu došlo k porušeniu práva účastníkov na spravodlivý súdny proces. Hoci nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia povinná v odvolaní nenamietala, odvolací súd v predmetnom odvolacom konaní podľa § 66 CMP nie je viazaný

dôvodmi odvolania a pri vzhľadnutí tak závažného pochybenia ako je nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu, ktoré navyše nie je možné v odvolacom konaní konvalidovať, je účelné postupovať podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a napadnuté uznesenie zrušiť. V súvislosti s nepreskúmateľnosťou napadnutého uznesenia, ktorým súd prvej inštancie uložil povinnej pokutu v sume 300 eur za nerešpektovanie súdneho rozhodnutia, konkrétne rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoP/39/2018-363 zo dňa 03.10.2018, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11P/92/2016-279 zo dňa 11.05.2018 v časti týkajúcej sa úpravy styku otca s maloletým dieťaťom, odvolací súd predovšetkým poukazuje na nedostatočné odôvodnenie prijatia záveru o opodstatnenosti uloženia pokuty povinnej. Odôvodnenie rozhodnutia súdu je koncipované všeobecne bez uvedenia konkrétnych okolností súvisiacich so správaním povinnej a jej nerešpektovaním súdom upraveného styku oprávneného s maloletým dieťaťom. Súd prvej inštancie v odôvodnení demonštroval návrh oprávneného na výkon rozhodnutia, postoj povinnej k podanému návrhu i postoj kolízneho opatrovníka, opísal vzťahy medzi účastníkmi konania, uviedol všeobecný právny výklad súvisiaci s predmetom konania, no konkrétne subjektívne okolnosti danej veci, ktoré opodstatňujú prijatie záveru o uložení pokuty povinnej za nerešpektovanie súdneho rozhodnutia v odôvodnení absentujú. V záujme právnej istoty a rešpektovania práva na spravodlivý súdny proces je v konaní o výkone súdneho rozhodnutia pri odôvodňovaní uloženia pokuty potrebné presne špecifikovať v čom spočíva nerešpektovanie súdneho rozhodnutia povinnou osobou, okolnosti a dôvody nerešpektovania súdneho rozhodnutia, ale i časový rozsah a rozmer tohto nerešpektovania. Pokiaľ mal súd v predmetnom konaní za to, že povinná nerešpektovala súdom upravený styk otca s maloletou H., je nevyhnutné uviesť konkrétne časové určenie, kedy styk otca s maloletým dieťaťom bol povinnou zmarený, určenie, kedy styk prebiehal v súlade so súdnym rozhodnutím, spôsob priebehu, resp. spôsob zmarenia realizácie styku, ale i opísať podstatné okolnosti sprevádzajúce zmarenie realizácie styku. V danej veci je potrebné podrobne skúmať každý jeden namietaný zmarený styk podľa návrhu otca na výkon rozhodnutia. Za každý takýto zmarený styk možno uložiť samostatnú pokutu individuálne samostatným uznesením alebo výrokom uznesenia s uvedením konkrétneho styku (dátumovo), ktorý bol zmarený. Z rozhodnutia súd prvej inštancie nie je zrejmé, či sa jednalo o opakované marenie realizácie styku povinnou alebo o jednorazové zmarenie realizácie styku. Pre preskúmanie rozhodnutia odvolacím súdom je žiadané, aby súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol konkrétne dátumy, kedy sa mal styk oprávneného s maloletým dieťaťom uskutočniť, či bol zmarený povinnou, a súčasne individuálne okolnosti zmarenia realizácie styku. Všeobecné konštatovanie, že povinná marí realizáciu styku, čím nerešpektuje súdne rozhodnutie, je bez bližšej špecifikácie absolútne nedostatočné. Na druhej strane pri realizácii styku môže dôjsť k objektívnym skutočnostiam majúcim za následok, že uskutočnenie styku oprávneného s maloletým dieťaťom nie je možné. Môže sa jednať o zhoršený zdravotný stav na strane oprávneného alebo maloletého dieťaťa, vycestovanie do zahraničia, alebo ďalšie skutočnosti. V takýchto prípadoch nie je účelné z marenia realizácie styku obviňovať povinnú osobu, keďže existujú objektívne dôvody, prečo styk neprebehol. Osobitým prípadom, ktorý sa objavil aj v danej veci, je odmietanie styku maloletým dieťaťom z vážnych dôvodov. Na pohovore ÚPVSaR s maloletou H. tá vyjadrila odmietajúci postoj ku styku s oprávneným trvajúcim viac dní, pretože u oprávneného nechce prespávať. Oprávnený tento postoj maloletej H. akceptoval, no súčasne sa domáhal výkonu súdneho rozhodnutia a z jeho nerešpektovania vinil povinnú. S týmto rozporom sa súd prvej inštancie nevysporiadal, čo je ďalším dôvodom zakladajúcim nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého uznesenia. Ako už bolo uvedené je potrebné skúmať konkrétne dni, kedy mal byť styk oprávneného a maloletého dieťaťa zrealizovaný a ak nedošlo k jeho uskutočneniu v dôsledku konania, resp. nekonania povinnej, uložiť jej za nerešpektovanie súdneho rozhodnutia počas konkrétneho dňa (dní) styku pokutu v adekvátnej výške. V súvislosti s výškou uloženej pokuty odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie dostačujúcim spôsobom nezdôvodnil ani primeranosť výšky ním uloženej pokuty. Všetky vyššie deklarované skutočnosti primäli odvolací súd k vzhľadnutiu predmetného rozhodnutia súdu za nepreskúmateľné pre nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

25. Na základe uvedeného odvolací súd konštatoval, že napadnuté uznesenie je založené na nepreskúmateľnosti tohto rozhodnutia, konkrétne odôvodnenia súdu, ktoré je koncipované len vo všeobecnej rovine, bez uvedenia konkrétnych dní, kedy malo dôjsť k zmareniu styku a nerešpektovaniu súdneho rozhodnutia, ako i okolností marenia styku, a teda nespĺňa atribút riadneho odôvodnenia a presvedčivosti súdneho rozhodnutia. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne posúdi dôvodnosť uloženia pokuty povinnej za nerešpektovanie súdneho rozhodnutia, prešetrí, počas ktorých dní mal byť styk oprávneného

s maloletou H. zmarený, individuálne preskúma dôvody, pre ktoré sa styk nezrealizoval v konkrétnych dňoch, a pokiaľ dospeje k záveru o opodstatnenosti uloženia pokuty povinnej, primerane odôvodní výšku uloženej pokuty. Svoje nové rozhodnutie súd odôvodní v súlade so zákonnými náležitosťami v zmysle § 220 ods. 2 CSP tak, aby bolo presvedčivé a aj preskúmateľné v prípadnom odvolacom konaní. Súd prvej inštancie je v ďalšom konaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

26. Záverom tohto rozhodnutia odvolací súd opätovne apeluje na rodičov maloletého dieťaťa a zdôrazňuje, že úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná a odvolací súd nemá za preukázané, že by tomu bolo inak v predmetnej právnej veci. Záujmom dieťaťa je nepochybne, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že i ten druhý rodič je dobrým rodičom. Starostlivosť a výchova o maloleté dieťa predpokladá zabezpečenie nielen materiálnych, ale i nemateriálnych podmienok, ktoré umožňujú rozvíjanie osobnosti maloletého dieťaťa. V procese socializácie maloletého dieťaťa je v zásade nevyhnutná účasť oboch rodičov. Po rozpade rodiny s maloletými deťmi nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje deti k povinnosti svojich rodičov ctíť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu detí) je prikázaná obom rodičom; preto, pokiaľ nie sú zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je dôvod na to, aby rodič, v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, aby sa tento rodič s maloletým dieťaťom nestretával, resp. sa stretával len vo veľmi obmedzenom rozsahu.

27. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).